

O konverzii

21.9.1929 | V duchovnom živote je potrebné byť reálnou. Možno niekedy je to iba malá prozaická vec, ktorá naplňa moju dušu... Nech som slobodná od všetkého, nielen od veľkých vecí, ale hlavne od drobností. Nie je cieľom aby sme boli ochotné obetovať pozemské šťastie. Cieľom zrieknutia sa je väčšie šťastie.

21.10.1929 | Mám skúmať seba, aké sily vládnu vo mne? Kto je prudký, ten sa zvlášť musí cvičiť v miernosti.

6.3.1930 | Je veľký pôst. Mám si urobiť program. Nie je možné, aby som sa postila, lebo som chorá. Preto mám vymyslieť 100 iných drobností, ktoré môžem darovať Bohu. Chcem vykonávať modlitby s väčšou odovzdanosťou, spytovanie svedomia svedomitejšie, prácu presnejšie, lepšie, chcem byť lepšia, vážnejšia vo svojom prejave. Zvlášť si chcem dávať pozor na reč. Všetelijaké rečičky, len bezvýznamné nepoviem. Zaprieť sa v rečiach! Robiť službu lásky iným, byť milá k tomu, koho slová je ťažké znášať, modliť sa za neho, budovať most k srdciam iných... Chcem veľa vecí, veľa a tým vyjadrujem moju túžbu ku všetkému: chcem byť dobrá, chcem byť úplne tvoja, Ježišu Kriste, drahý Snúbenec.

17.3.1931 | Byť veselá, keď som šťastná nie je umením. Byť veselá, keď ma bolí srdce, keď ma celé moje bytie vedie k smútku, keď azda trpím vtedy. Áno. Najlepší človek je ten, kto trpí veselo.

18.3.1931 | Koľko a ako nám Pán Boh prisľúbi, len aby sme prestali konať zlo a obrátili sa k Nemu! Ale celé konanie nechá na nás... Ale robí ešte oveľa viac. Dobré viem, že len treba začať a už je tam aj pokračovanie: pomáha mi, nesie ma! Drahý Bože, požehnaj môj začiatok.

21.3.1931 | Radšej mám nazrieť do seba, radšej by som sa mala vzchopiť. Potrebujem veľa pokoja a disciplíny, ale toto všetko mám začať vo svojom vnútri.

22.9.1931 | A máš sľuby! Sľuby ťa zaväzujú. Byť príkladom! Sára, začni konečne žiť, vážne žiť a vážne zomierať. Žiť naplno Pánu Bohu a úplne zomierať sebe.

28.9.1931 | Lebo v pokušeniach dostávam silu iba pred Tabernákulom, nepokoj sa stíši iba tu, náklonnosť na zlé sa iba tu obráni, maju zarmútenosť iba on chápe, iba on prepáči moju úbohosť, iba tam ju môžem ukázať tak, aby som nebola opovrhovaná, ale dostávala lásku a pochopenie, v mojej slabosti ma len on posilní a negatíva zmení na pozitíva.

O plnení Božej vôle

14.3.1931 | Ak je mi ťažká komunita a sestry – ako to chcem znášať s láskou? Ó, koľkokrát vtedy utečiem, chcem byť sama a som sama. Uzavriem sa. Vari je dobre byť samej? Je dobre sa uzavrieť? Ako dokážem súdiť iných! Spolu s chybami som schopná opovrhnuť aj chybujúcim. Mám si viackrát vzbudiť lásku voči Pánu Bohu!

14.3.1931 | Pán Boh ma sem povolal. Pán Boh mi dal toto spoločenstvo, sestry, predstavené, všetkých a všetko. Kvôli Pánu Bohu mám milovať všetkých a všetko a to s vdáčnou láskou.

29.9.1931 | Keď som bola v Szegvári, aj tam boli jednotlivci, ktorých som ťažko alebo vôbec nevedela znášať, resp. milovať s emóciami. Ale vtedy bolo vo mne toľko dobrej vôle a dobrého úmyslu, že som sa dokázala za nich modliť. Aj teraz mám robiť to isté. Áno, obetujem za to sväté omše. Obetovať litánie k najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu, znovu začať, čo som robila tam: koľkokrát sa stretnem s tými, ktorých nedokážem emocionálne milovať, hneď sa za nich pomodliť stretnú modlitbu. Keď nie viac, tak toľko: Ježišu môj, požehnaj ho! Odteraz sa chcem v tom cvičiť. Ježišu môj, požehnaj moje rozhodnutia. Neprosím, aby si uľahčil mojim emóciám, ale nedopušť, aby to navonok na druhého vplývalo tak, akoby som nemala niekoho v láske. Ak chceš, nech to ostáva ťažkým, ale nedopušť, aby to bolo na mne vidieť. Daj, aby som dokázala bojovať proti sebe s dobrým výsledkom!

30.9.1931 | “Vy ste soľou zeme”, keď sa soľ pokazí, čím ju osolia? Akou soľou som ja v komunite? Túto otázku položila sestra O. Môžem byť dobrou a zlou soľou. Dobrý duch a zlý duch. Môžem zachrániť od skazy, od chýb, od hriechu tých, ktorí sú okolo mňa, ale môže sa stať aj to, že práve ja som príčinou ich chýb a hriechu. Kedy a do akej miery som príčinou chyby, viny druhého? Kedy som schopná vidieť chybu druhého a kedy sa snažím spoznať dobro v druhom človeku?

23.5.1931 | Sľub vernej lásky. Spoločnosť mi dáva príležitosť k tomu, aby som sa dostala bližšie k Bohu. Keď sa proti tomu previním je to nevďačnosť. Sestry mi pomáhajú k dokonalosti pozitívne svojím dobrým príkladom a negatívne svojimi slabosťami. Každá neláska voči nim je nevďačnosť. Mojou povinnosťou je vždy si vzbudiť dobrú myšlienku o druhom... List sv. apoštola Jána “kto nemiluje, ostáva v smrti...”

O mystériu kríža

17.9.1929 | Áno, chcem sa úplne stratiť, aby som ťa našla, vlastnila. Budem veľa uvažovať o tom, čo mi prekáža, aby som sa úplne stratila. A keď som prekážkou ja, musím sa ponoriť do seba. Ježišu, pomôž mi, aby sa vedela úplne stratiť. Ježišu, ty vidíš, že túžbou môjho srdca je, aby som bola úplne tvoja. Chciet' to s celou vôľou... Ježišu, požehnaj toto moje rozhodnutie a pomôž, pomôž! Viem, že keď sa niečomu priecim, keď niečo nerada robím, je to prekážkou, aby som zomrela sama sebe. Keď sa ocitnem v takejto situácii, chcem vzbudiť v sebe tieto myšlienky.

24.2.1930 | Aká zlá je táto suchota, zdrevenenie. Sedím tu v kaplnke ako kus dreva. Predsa viem, že moja láska tak horí ku Kristovi ako inokedy, len niečo je ťažké, niečo je prekážkou, čo nemôže preniknúť. Kriste, len teba milujem, chcem byť len tvoja... Je to tvoja vôľa, aby ma teraz zaťažila takáto ťarcha. Ochotne to prijímam a pokúsím sa ti poďakovať za to... A naozaj, už všetko chcem tak, že už teraz sa chystám na sľuby. Naplno prežívať aj veľkonočné obdobie. Ó, chcela by som všetko, čím by som spôsobila radosť Ježišovi. Drahý Ježišu, vylej svoju lásku do môjho srdca. Nech horím pre teba, nech žiarim večným plameňom, len ty buď v mojom srdci, len pre teba, len u teba chcem žiť. Všetko len pre teba, v tebe chcem milovať, aby všetko bolo úplne tvoje a tebe sa páčilo. Amen.

15.9.1931 | Ó, keby som mohla v úplnej hodnote pochopiť, doceniť a vážiť si utrpenie. Vtedy by som s radosťou prijímala všetko. Takto? Bojím sa utrpenia, nájdem sto a sto výhovoriek, aby som tomu unikla. Aký dobrý je Pán Boh, že ma znova a znova skúša. Ježišu, ty vieš, že v mojej veľkej sebeckej láske a pýche nechcem utrpenie, nevyhľadávam ho, ale aj to vieš, že keď príde, všetko urobím, aby som to ochotne mohla prijať. Ochota vo všetko: v radosť, v prácu, v zadelení, v zamestnaní, v obchode, vo všetkom.

17.12.1933 | Mimoriadna spoveď! Bola dobrá, dobrá, veľmi dobrá! A ako som sa bála! Ako veľmi, veľmi dobrý si, môj Bože! Môj Kristus! Ako je dobré, že existuje svätá spoveď! Že môžeme odovzdať všetko, všetko! Chudáci sú tí, ktorí nechodia na spoveď, ktorí nepoznajú, necítia jej krásu! Objatie Krista! Prelievanie Kristovej Krvi! Aké dobré je, že existuje spoveď!

12.3.1935 | Zrieknutie sa stvorených vecí uľahčuje našu smrť. Keď s Ježišom zomrieme, s Ježišom aj vstaneme. Keď sme zjednotení s Kristom, máme podiel na jeho osude. Víťazstvo Krista nad smrťou je spoločným víťazstvom.

13.3.1935 | Utrpenie neznamená tmu alebo zármutok. Naopak. Opravdivý kresťanský duch je veselý a plný radosť. Od miesta, kde prežívame utrpenie, nie je ďaleko miesto nášho zmŕtvychvstania.

O Eucharistii

30.10.1935? | Sväté prijímanie dáva silu. Chcem si osvojiť myšlienku, ktorá sa ma tak dotkla aj na duchovných cvičeniach: dcéra moja, buď silná, máš vytrvať len 24 hodín. Táto myšlienka bola vyjadrená aj v jednej časti dnešnej meditácie inými slovami. Ja som nestála a slabá. Vo všetkom. Vytrvalosť a silu mám čerpať z Krista. Zo svätého prijímania. Z neho čerpám lásku, ktorú tak potrebujem a z neho čerpám silu a vytrvalosť, ktoré sú potrebné k praktizovaniu života lásky. V dnešnú prijímaní chcem zvlášť prosiť o milosť vytrvalosti.

30.10.1935? | “Kristus je váš život!” My máme žiť zo sviatosti Oltárnej. Sviatosť Oltárna je ovocím lásky Ježiša Krista. Apoštoli volia diakonov, aby mali viac času na

modlitbu. Aj Ježiš viackrát vytrhne sám seba z davu, aby sa modlil. Nemôžeme účinkovať navonok, keď sa nemodlíme. Jediná modliaca sa duša (duša, ktorá sa skutočne modlí), môže zachrániť svet ak sa zjednocuje s Kristom. Jednoduchosť a skromnosť sú prítiažlivé.

7.10. | Ničím nemožno lepšie chváliť Boha ako účasťou na svätej omši a nemôžeme čerpať viac úžitku z ničoho viac, ako zo svätého prijímania. Svätá omša je naším najväčším pokladom a najväčšou hodnotou. O čo prosím pomocou svätej omše a vo svätej omši, to Pán určite vypočuje. Myslím najmä na: obrátenie hriešnikov (vo vlastnej rodine) konverziu! Moje obrátenie!

10.10. | Adorujúci človek má byť sústredený... Ako môžeme dosiahnuť sústredenosť? Uzavrime dvere nášho srdca a našej duše. Vytvoríme vnútorného človeka. Ak chcem zachovávať sústredenosť, podporte svoju fantáziu takým pokrmom, ktorý ju oživuje... Sústredenosť je základom duchovného života. Bez nej neexistuje duchovný život, ani možnosť ho žiť. Jedným z najlepších spôsobov na dosiahnutie sústrednosti je tiché, nábožné líhanie a vstávanie. V tomto sa mám cvičiť celou vôľou a všetkými silami! Dnešný deň: strážiť sústredenosť. Strelnými modlitbami! Vytrvalosťou! Pokojom!

1929 | Sadnúť si k Ježišovým nohám a počúvať jeho slová-. Sedím tu v kaplnke. Dvere Bohostánku sú otvorené a vnútri je Ježiš. Hľadím na neho, na môjho drahého, milovaného Ježiša. Čo hovorí? Daj mi svoje srdce! Daj sa mi úplne! Veľmi ma miluj. Chci celým srdcom to, čo ja chcem, aj keď tomu celkom nerozumieš. Buď pokojná. Buď dieťaťom a zároveň silným človekom. Vo svojom srdci a v pohľade buď ako dieťa, vo svojej vôli silná. Veľmi miluj ľudí, ja som zomrel za každého, aj za Judášov.

O snúbeneckej láske ku Kristovi

31.5.1930 | Tak rada by som vystrela svoju dušu, srdce pred Pána Ježiša, úplne a bezozbytku, odovzdať sa mu! Ježišu, chcem byť úplne tvoja, pomôž, aby sa tak stalo!

31.5.1930 | Môj, drahý, drahý Ježišu! Ako veľmi sa zmenil môj život kvôli tvojej vôli. Mohla by som takto žiť, mohla by som sa priblížiť k tebe, keby si to nebol chcel? Keby si nebol zasahoval do všetkého v mojom živote? Ježišu, prijmi ma úplne pre tvoju dobrotu. Prijmi moje úbohé ja. Ja sa budem snažiť byť dobrá, byť hodná tvojej výsosti. Celou svojou vôľou, celým svojím rozhodnutím hľadám tvoju vôľu a chcem to aj urobiť... Teraz žiadaš odo mňa sľuby? Dávam ti ich, Pane Ježišu, s celou dušou. Keď mi dáš kríž, chcem ho s radosťou znášať. Všetko pre teba, tebe, kvôli tebe! Tvoja láska nech horí vo mne! Tvoja láska, Kriste, nech ma pohýna, súri, roznečuje, posiela, pracuje, žiari vo mne až do smrti, navždy, naveky. Amen. Aleluja! Kriste, navždy som tvoja. Celý môj život, celá moja duša, srdce i vôľa sú tvoje. Môj Kriste, sľubujem, že počas celého svojho života budem verne na stráži, aby sa tejto pečate nikto nedotkol, ani ja sama nie. Tak mi Kriste pomáhaj, aby som dodržala tento sľub. Amen.

7.5.1931 | Drahý Ježišu, daj mi hlavne pokornú dušu. Daj, aby som vo všetkom mohla byť pokorná a jednoduchá. Aby som vo všetkom hľadala teba, vo všetkom slúžila tebe. Ďakujem ti za čistú lásku, ktorú si mi daroval. Drahý Ježišu, celým srdcom vkladám do tvojich rúk túto lásku: chráň, aby zostala vždy čistá, požehnaj, aby som bola vždy na teba napojená. Daj, aby vo mne ustavične rástla láska voči tebe. Viem, keď teba milujem, nemôžem sa pomýliť, keď celým srdcom chcem byť tvoja, nedovolíš, aby som sa zmýlila, stratila.

31.8.1931 | Horiaci lampáš je táto láska, ktorá horí v mojom srdci pre teba. Ako treba strážiť túto lásku! Koľko treba bojovať o to, aby čisto, neustále horela. Čo je to, čo najviac zhasína horiacu lampu? Je to tiež láska: láska voči sebe a voči druhým. Áno, keď je moja láska voči iným veľká a žiarlivá, tak moja láska voči tebe je malá a blikotajúca. Áno, keď som zaujatá sebou, keď som plná smútku, biedy a trápenia, že neustále o tom hovorím (aj týmto chcem upútať na seba pozornosť), vtedy láska voči tebe len tak blikoce, ledva, ledva horí. Horiaca láska je horiaci lampáš, lebo iba horiaca láska je schopná osvetliť tmavú cestu, teplo horiacej lásky je schopné urobiť prijateľným jeho chlad, horiaca láska je schopná prenikať jeho tvrdosť.

2.4.1932 | Povolal ma k veľkému svetlu: k svetlu povolania, k svetlu snúbenectva s Kristom, k tomu nádhernému svetlu, ktoré je aj preto nádherné, lebo dopustí, aby žijúc v tomto svetle sa objavilo občas aj tmavé obdobie! Čo chceš, Pane, so svetlom? Povolal si ma k svetlu a predsa mi dávaš tmu. "Svetlo a hmla, velejte Pána!" Uchvátil si ma sebou, pripojil si ma k sebe a ja už nemôžem ani sa nechcem od teba odlúčiť. Chcem sa odlúčiť od všetkého a všetkých. Ježišu, pomôž mi v tomto chcení. Chcem byť tvojou, tvojou, tvojou! Tebe žiť, tebe zomrieť, pracovať pre teba a s tebou. Amen. Amen. Amen!

29.3.1932 | Čistota. Pane Ježišu, ty vidíš najlepšie, koľkokrát nie som verná snúbeneckej láske. Koľkokrát ani nemyslím na to, že sľub čistoty znamená pre mňa toto: som tvojou snúbenicou, si mojím Snúbencom. Keď myslím na tento sľub, vtedy si robím spytovanie svedomia v súvislosti s týmito pokušeniami: mala som pokušenie, bola som príčinou tohto pokušenia, snažila som sa tomu odporovať. A teraz myslím na to, kedy som pri takých pokušeniach v prvom rade myslela na to, že Pán Ježiš je mojím snúbencom, tak asi už aj táto samotná myšlienka by ma mohla oslobodiť od hrozných pokušení: od myšlienok, od pocitov, od túžob.

1929 | Ecce Sponsum venit... On potrebuje byť privítaný! Skôr, ako začnem akúkoľvek prácu, chcem pamätať na toto: Ecce Sponsum venit! A každá moja práca má byť urobená tak, ako keď niekto vyzdobuje dom na privítanie Ženícha. Dom je môj život, nech moja práca je výzdobou, odhodlanie s akým konám moju prácu bude vyjadrovať kvalitu výzdoby. Tento môj dom sa potrebuje trblietať a žiariť. Preto moja práca musí byť veľmi odhodlaná, plná energie a entuziazmu. Je to Božia vôľa, že som tu, toto musí vyžarovať nie len zo slov, ale zo skutkov a spôsobu môjho života. Je potrebné ukázať, že mám horlivosť, vernú lásku k Bohu, vrúcnu lásku pre Božiu vôľu a horlivú lásku k mojej práci, ktorou konám Božiu vôľu. Ecce Sponsum venit: exite

obviam ei! Nestačí vyzdobiť dom a čakať na Ženícha – mám mu výjsť v ústrety! Čo znamená, vyjsť mu v ústrety? Znamená to vyhľadávať taký druh práce, ktorú nemám rada. To ma bude privádzať bližšie k stretnutiu s Milovaným.

O chudobe

23.9.1929 | Kto sa nevzdáva všetkého čo má, nemôže byť mojím učeníkom. Čoho som sa vzdala doteraz? Čo ešte zostalo, čoho by som sa mohla vzdať? Mám to hľadať. Mám to odteraz skúmať a vzdať sa toho. Mám pripravovať svoje srdce k tomu, aby som sa radostne a ochotne mohla vzdať. Čo znamená vzdať sa? Čo to znamená pre nás? Neznamená to pre nás stratu niečoho, ale znamená to darovať niečo Pánovi. Mala by som byť úplne slobodná. Kedysi som verila, že som úplne slobodná, až teraz vidím, že tomu tak nie je!

2.9.1932 | “Nakoľko si bola v málom verná, maj moc nad desiatimi mestami.” V málom verná... Vernosť v málom, Pán Boh to veľmi odmení a celkom jasne hovorí: nakoľko si bola verná v malom. Prečo? Byť vernou v malom je veľmi ťažké. Vždy sme náchylnejšie na veľké hrdinské veci. Ja to aj pochopiteľné, lebo na veľké veci a vo veľkých veciach samotná veľkosť mi dáva hnací impulz, dáva silu, vzpruží, kým malé veci obchádzame, ani ich nevnímame, nepovažujeme ich za dôležité. Koľko takto premárnime. Prečo sa nechopím príležitosti, aby som bola verná v malom?

29.4.1932 | Proti chudobe sa dá v komunite sotva prehrešiť, síce tu u nás je viac možností, hlavne u mňa, ktorá som často na cestách – veru ani z tohto hľadiska neobstojím. Koľko krát som sa prehrešila proti chudobe! Koľko a koľko proti duchu chudoby? Ako ešte lipnem ku všetkému, nielen k veciam a osobám, ale ku všetkému: k okruhu práve, k láske iných, k uznaniu, k pochvale, k láskavosti. Ó som plná sebeckosti a túžby dostávať, no nedokážem sa vyprázdniť, stať sa chudobnou.

4.5.1932 | A nakoniec nie je chyba v tom, že ma bolí zanechanie materiálnych vecí, že si naspäť želám svoju materiálnu nezávislosť, ktorú som tak milovala, nie je chybou moja Ťahostajnosť, ale dôležité je nakoľko sa viem vo svojom srdci odtrhnúť od všetkého. V oblasti chudoby mám teraz taký problém, že lipnem k láske, k láske a láskavosti jednotlivcov. Že si nárokujem lásku a pochopenie.

30.3.1935 | Duchovnú chudobu si máme prosieť od Pána Boha. Pánom našich dobier je Boh, a dáva, alebo odoprie ako sa Jemu páči.

O poslušnosti

22.5.1930 | Pýtať si povolenie na to, čo je dovolené, alebo sa zdá, že je povolené – je to dobré cvičenie na poslušnosť. Alebo je dobrý cvičením aj na to, aby som predstavenej dovolila nazrieť do svojej duše, ukázala svoje ťažkosti alebo radosti, aby ona, ktorá dostala viac milosti skrze svoj úrad v mene Božom povedala amen na moje snaženia, na hľadanie viac duší.

5.11.1929 | Byť pripravená v každom okamihu plniť Božiu vôľu. V každom okamihu... Vždy... Stále! Nie vtedy, keď sa mi to páči, keď sa mi chce, ale byť vždy pripravená. Na čo? Na plnenie Božej vôle. Aká je Božia vôľa so mnou? Ako ju mám hľadať? Čo mám pre to robiť, aby som ju spoznala? A keď som spoznala, ako ju mám splniť? V tom okamihu som pripravená na jej stopercentné splnenie? Pracujem tak na svojej duši, aby som bola schopná v každom okamihu vzdať sa seba? A keď je mojím úmyslom plniť Božiu vôľu, nakoľko sa vzdáva moja vôľa? Ako to získa? Nakoľko to uskutočňujem, realizujem? Neostane vo mne v hĺbke môjho srdca niečo, čo by prekážalo, aby som s úplnou odovzdanosťou plnila Božiu vôľu? Nakoľko sa teším z toho, keď mi Božia vôľa prinesie dobro? Keď sa tomu teší moja vôľa! A s akou radosťou som schopná vzdať sa svojej vôle, s akou radosťou som schopná plniť Božiu vôľu vtedy, keď sa musím vzdať svojej vôle, aby som splnila Božiu vôľu? Ó, Bože môj, nechcem žiadnu inú vôľu než tvoju!

15.11.1929 | Poslušnosť. Kto odovzdá svoje srdce, nemyslí na nič iné, len aby poslúchal. Ako odovzdám svoje srdce? So všetkým, s túžbami, vôľou, myšlienkami atď. Tisíckrát chceme vziať späť. Naša sebeckosť chce vziať späť v každom okamihu.

28.8.1930 | Splň svoju službu! Čiže splň s veľkou láskou, odovzdanosťou a ochotou tú prácu, ktorú ti zvlášť zverila predstavená. Máš dost' služieb. Ako ich prijmeš do srdca? Do akej miery je tvoja služba tvojou srdcovou záležitosťou?

19.3.1932 | Poslušnosť by mala byť založená na láske. Nech sa zdá hocijako ťažkou disciplína: vezmem to na seba z lásky k Pánovi Ježišovi a chcem sa jej podriaďiť celou dušou. Ježišu pomôž!

27.7.1937 | (v súvislosti s misiami v Brazílii) Kam ma vezmeš, tam ťa chcem nasledovať. S radosťou, šťastne, ochotne, slobodne. Prelom moju vôľu. Nech vládne vo mne tvoja vôľa! Nechcem plánovať. Nechcem vopred nič maľovať. Len raz to pripomeniem (čo by som chcela ja) a nech rozhoduje moja predstavená. Jej rozhodnutie je tvojím. Chcem to tak prijať! Nech sa splní vo mne a skrze mňa tvoja vôľa. Nech je to hocijako ťažké, chcem milovať tvoju vôľu, skláňať sa tvojej vôli! Jednota vôle s tebou môj Snúbenec, moja Láska!

10.12.1937 | Hľadať, milovať a vo všetkom vidieť Božiu vôľu!

O sesterskej láske

21.9.1929 | Kto ťa udrie po líci... Kto ťa núti ísť 100 krokov... Kto ti zoberie plášť..." Ako to chápal Pán Ježiš? Keď je niekto bezhranične násilný, nespravodlivý, prejav mu ochotu, aby si nevyvolala ešte väčšie násilie, ale v láske sa prejav tak veľkoryso, aby si premohla to, čo si u teba vynútil. Keď ma niekto udrel, mám nastaviť aj druhé líce? Môžem ho upozorniť, ale musí cítiť, že nie je vo mne hnev, reakcia pomsty. Mám lásku. Chcem mu dobre. Tá dotyčná, ktorá bola ku mne zlá, má cítiť lásku, ktorá ju oslobodí!

17.9.1931 | Milovať keď ťa milujú, keď moja duša je plná citov – to nie je nič! Milovať, keď je to ťažké, keď sa azda moje srdce sťažuje, alebo keď ma odstrčia – toto je to, čo chce Pán Boh. A v tom sa budem cvičiť.

13.3. 1931 | Ak nedokážem ľahko, s radosťou, s nadšením milovať – čo mám vtedy robiť? Vytrvať odvážne, verne, statočne, pevne v každej ťažkosti. Vytrvať! Byť verná! Odohnať aj najvzdialenejšiu myšlienku nevernosti! Ó, koľko vecí ma láka k neverným myšlienkam. Keď sa búri moja pýcha, v jej stopách sa ihneď objaví pokušenie nevernosti. Keď som závistlivá, keď som nespokojná, nepokojná – vkradne sa do mňa myšlienka nevernosti! Byť verná vo všetkom.

17.6.1940 | V súvislosti s včerajším evanjeliom. Nemám v srdci hnev voči nikomu. To je pravda, ale niekedy v súvislosti s minulosťou mám na niekoho ťažké srdce. Zabudnúť na všetko. Zmieriť sa v srdci s každým, odpúšťať všetko aj vtedy, keď vidím, že mi naozaj chceli zle. Odpustiť všetko... Modliť sa za tých, ktorí mi spôsobili bolesť. Modliť sa o milosť zabudnutia!

14.3.1931 | Ak je mi ťažká komunita a sestry – ako to chcem znášať s láskou? Ó, koľkokrát vtedy utečiem, chcem byť sama a som sama. Uzavriem sa. Vari je dobre byť samej? Je dobre sa uzavrieť? Ako dokážem súdiť iných! Spolu s chybami som schopná opovrhnuť aj chybujúcim! Mám si viackrát vzbudiť lásku voči Pánu Bohu! Pán Boh ma sem povolal, Pán Boh mi dal toto spoločenstvo, sestry, predstavené, všetkých a všetko. Kvôli Pánu Bohu mám milovať všetkých a všetko a to s vdáchnou láskou!

Myšlienky v čase pôstu

9.2. | Áno, teraz si už čoraz viac uvedomujem, že človek nemá nič okrem Krista.

10.2. | Iba Kristus a ja. Stojím sama oproti Kristovi, len s Kristom sa môžem rozprávať! Koniec všetkým ľudským hlasom. Iba Kristus chápe ľudskú dušu, nikto iný...

11.2. | Kriste! Ty vidíš moju dušu tak, ako ja nie som schopná. Iste vieš, že ťa chcem naplno, iba teba hľadám.

12.2. | Cez tvoje srdce k ľudským srdciam. Nechcem sa dostať ani k jednému ľudskému srdcu bez toho, aby som obišla tvoje srdce. Pomôžeš mi v tom, Kriste?

13.2. | Chcem byť úplne odovzdaná Kristovi v láske. Tých, ktorých nedokážem milovať citmi, skúsím ich veľmi milovať pre Krista.

14.2. | Chcem vydať zo seba veľa lásky. Vyberám si v láske (koho mám milovať). Budem bojovať proti tomu.

15.2. | Modliť sa úplnou sústredenosťou. Dnes budem veľmi dbať na to, ako vykonávam svoje modlitby.

16.2. | Niekoľko dní je vo mne trochu horkosti, kyslosti, zlá nálada. Nevieam z čoho. Možno z toho, že som unavená. Je to jedno z čoho. Dôležitý fakt je, že existuje a že nesmie byť. Budem s tým zápasíť s celou silou! Budem veselá, usmievavá a dobre naladená.

17.2. | Láska je veľmi dobrá vec, len niekedy je veľmi ťažké milovať. Aj teraz. Človek je výberčivý. Sladký Ježišu, pomôž! Nech je všetko tvoje. Daj, aby som vedela bezpodmienečne milovať. Aby nikto nebol pre mňa cudzím.

18.2. | Chcem byť bdelá, byť horiacou sviecou, s ohňom lásky v mojich rukách a v mojom srdci. Dnes znovu chcem odovzdať Kristovi celý môj deň.

19.2. | Odteraz sa budem snažiť byť vd'ačná. Každý večer chcem vzbudiť v sebe vd'aku. Aspoň na okamih sa celkom pritúliť k Ježišovmu Srdcu jedným-dvoma slovami a s celým srdcom sa poďakujem za preukázané dobrodenia počas dňa. Snažím sa svoj život nastaviť tak, aby mocným hlasom chválil Boha.

20.2. | Akonáhle v sebe pocítim nervozitu, alebo zlú náladu, snažím sa to ihneď vyhodíť zo seba a premeniť na dobro. Niečo si zaspievam. Denne viackrát v sebe vzbudím vd'aku.

21.2. | Najmenším skutkom preukazujem Bohu úctu a službu. Chcem myslieť na to a všetko konať vedome. Som zodpovedná za všetky moje skutky.

22.2. | Množstvu mojej usilovnej práci škodí túžba, aby to iní videli, hodnotili, chválili! Ó Pane, ako sa budem zodpovedať pred tebou? Pomôž, pomôž môj Pane, môj Bože.

23.2. | Ako keby Kristus zasiahol do môjho srdca: tých, ktorých som doteraz ťažšie milovala, teraz ľahko milujem a v mojej citovej oblasti ako keby bola zvláštna vyrovnanosť.

24.2. | Teraz naozaj cítim to, čo som viackrát hovorila, že milujem v Kristovi odovzdané. Kriste môj, chráň moje srdce, aby zostalo v takomto stave vždy, naveky.